

MAGNIFICAT

GAZETKA PARAFIALNA KATEDRY LWOWSKIEJ

NUMER 5

MAJ 2024

ŚW. GRZEGORZ WIELKI

Grzegorz urodził się w 540 r. w Rzymie w rodzinie patrycjusza. Jego rodzice, św. Gordian i św. Sylwia, doznają chwały ołtarzy. Na jego wychowanie miały dość duży wpływ również jego ciotki: św. Farsylia i św. Emiliana, które mieszkały w pałacu Gordiana. Swoją młodość Grzegorz spędził w domu rodzinnym na Clivus Scauri, położonym w pobliżu dawnego pałacu cesarza Septymiusza Sewera, Cyrku Wielkiego oraz istniejących już wówczas bazylik – świętych Jana i Pawła, św. Klemensa, Czterech Koronowanych i Lateranu.

Piastował różne urzędy cywilne, aż doszedł do stanowiska prefekta (namiestnika) Rzymu, znajdującego się wtedy pod władzą cesarstwa wschodniego (od roku 552). Po czterech latach mądrych i szczęśliwych rządów (571-575) niespodziewanie opuścił tak eksponowane stanowisko i wstąpił do benedyktynów. Własny, rodzinny dom zamienił na klasztor dla dwunastu towarzyszy. Ten czyn zaskoczył wszystkich – pan Rzymu został ubogim mnichem. Dysponując ogromnym majątkiem, Grzegorz założył jeszcze 6 innych klasztorów w swoich dobrach na Sycylii. W cieniu słynnego później opactwa św. Andrzeja na wzgórzu Celio trwał na modlitwie i poście.

W roku 577 papież Benedykt I mianował Grzegorza diakonem Kościoła rzymskiego, a w roku 579 papież Pelagiusz II uczynił go swoim apokryzariuszem, czyli przedstawicielem na dworze cesarza wschodniorzymskiego. Grzegorz udał się więc w stroju mnicha wraz z kilkoma towarzyszami do Konstantynopola. Spędził tam 7 lat (579-586). Wykazał się dużymi umiejętnościami dyplomatycznymi. Korzystając z okazji, nauczył się języka greckiego. Ceniąc wielką mądrość i roztropność Grzegorza, papież Pelagiusz II wezwał go z powrotem do Rzymu, by pomagał mu bezpośrednio w zarządzaniu Kościołem i służył radą. Miał jednocześnie pełnić obowiązki osobistego sekretarza papieża. Od roku 585 był także opatem klasztoru.

7 lutego 590 r. zmarł Pelagiusz II. Na jego miejsce lud,

W TYM NUMERZE:

ŚW. GRZEGORZ	2 3
ROLA MARIJI 3 MAJA	4 5
LITANIA W MAJU	6 7
DUCH ŚWIĘTY	8 9
I KOMUNIA	10
TUDZIEN KULTURY	11 12
NEOPREZBITER BIERZMOWANIE	13 14
TALENTY NASZEJ PARAFII	15

senat i kler rzymski jednogłośnie, przez aklamację, wybrali Grzegorza. Ten w swojej pokorze wymawiał się. Napisał nawet do cesarza i do swoich przyjaciół w Konstantynopolu, by nie zatwierdzano jego wyboru. Stało się jednak inaczej. 3 września 590 r. odbyła się jego konsekracja na biskupa. Przedtem przyjął święcenia kapłańskie. W tym samym roku Rzym nawiedziła zaraza, jedna z najcięższych w historii tego miasta. Grzegorz zarządził procesję pokutną dla odwrócenia klęski. Wyznaczył 7 kościołów, w których miały gromadzić się poszczególne stany. Z tych kościołów wyruszyły procesje do bazyliki Matki Bożej Większej, gdzie papież-elekt wygłosił wielkie przemówienie o modlitwie i pokucie. Podczas procesji Grzegorz zobaczył nad mauzoleum Hadriana anioła chowającego wyciągnięty, skrwawiony miecz. Wizję tę rozumiano jako koniec plagi. Utrwalono ją artystycznie. Do dnia dzisiejszego nad mauzoleum Hadriana, zwanym także Zamkiem Świętego Anioła, dominuje ogromny posąg anioła ze wzniesionym mieczem.

Pontyfikat Grzegorza trwał 15 lat. Zaraz na początku swoich rządów Grzegorz nadał sobie pokorny tytuł, który równocześnie miał być programem jego pontyfikatu: *servus servorum Dei* – „sługa sług Bożych”. Do ówczesnych patriarchów Konstantynopola, Antiochii, Jerozolimy i Aleksandrii skierował wysłanników z zawiadomieniem o swoim wyborze w słowach pełnych pokory i przyjaźni, czym pozyskał sobie ich miłość. Codziennie głosił słowo Boże. Usunął z kurii papieskiej niegodnych urzędników. Podobnie uczynił z biskupami i proboszczami na parafiach. Zreformował służbę wobec ubogich. Wielką troską otoczył rzymskie kościoły i diecezje Włoch. Dla lepszej kontroli i orientacji wyznaczył wśród biskupów osobnego wizytatora. Był stanowczy wobec nadużyć. Poprzez przyjaźń z królową Longobardów, Teodolindą, pozyskał ją dla Kościoła.

Kiedy Bizantyjczycy pokonali Wandalów i zajęli północną Afrykę, tamtejsi biskupi zaczęli dążyć do pełnej autonomii od Rzymu, co mogło grozić schizmą. Papież energicznie temu zapobiegł. Wielką radość sprawiła mu wiadomość o nawróceniu w Hiszpanii ariańskich Wizygotów, dzięki gorliwości i taktowi św. Leandra (589), z którym św. Grzegorz był w wielkiej przyjaźni. Nawiązał także łączność dyplomatyczną z władcami Galii. Do Anglii wysłał benedyktyna św. Augustyna (późniejszego biskupa Canterbury) wraz z 40 towarzyszami. Ich misja powiodła się. W samą uroczystość Zesłania Ducha Świętego w 597 r. król Kentu, Etelbert I, przyjął chrzest. Obecnie czczony jest jako święty.

Najgorzej układały się stosunki Rzymu z Konstantynopolem. Chociaż papież utrzymywał z cesarstwem jak najlepsze stosunki, patriarchowie uważali się za równorzędnych papieżom, a nawet za wyższych od nich właśnie dlatego, że byli biskupami w stolicy cesarza. W tym właśnie czasie patriarcha Konstantynopola nadał sobie nawet tytuł patriarchy „ekumenicznego”, czyli powszechnego. Przeciwno temu Grzegorz zaprotestował i nigdy tego tytułu nie uznał, uważając, że należy się on wyłącznie biskupom rzymskim.

Grzegorz rozwinął owocną działalność także na polu administracji kościelnej. Uzdrowił finanse papieskie, zagospodarował majątki, które służyły na utrzymanie dworu papieskiego. W równym stopniu zasłużył się na polu liturgii przez swoje reformy. Ujednolicił i upowszechnił obrządek rzymski. Dotąd bowiem każdy kraj, a nawet wiele diecezji miały swój własny ryt, co wprowadzało wiele zamieszania.

Od pontyfikatu Grzegorza pochodzi zwyczaj odprawiania **30 Mszy** św. za zmarłych – zwanych „**gregoriańskimi**”. Kiedy papież był jeszcze opatem benedyktynów w

Rzymie, zmarł pewien mnich, przy którym znaleziono pieniądze. W owych czasach posiadanie własnych pieniędzy przez zakonnika było uważane za wielkie przestępstwo. Grzegorz, aby dać lekcję mnichom, nakazał pogrzebać ciało owego zakonnika poza klasztorem, w miejscu niepoświęconym. Pełen jednak troski o jego duszę nakazał odprawić 30 Mszy świętych dzień po dniu. Kiedy została odprawiona ostatnia Msza święta, ów zakonnik miał się pokazać opatowi i podziękować mu, oświadczając, że te Msze święte skróciły mu znacznie czas czyśćca. Odtąd panuje przekonanie, że po odprawieniu 30 Mszy świętych Pan Bóg w swoim miłosierdziu wybawia duszę, za którą są one ofiarowane, i wprowadza ją do nieba.

Przy bardzo licznych i absorbujących zajęciach publicznych Grzegorz także bardzo wiele pisał. Pozostawił po sobie bogatą spuściznę literacką. Do najcenniejszych jego dzieł należą: *Dialogi*, *Reguła pasterzowania*, *Sakramentarz*, *Homilie* oraz *Listy*. Tych ostatnich zachowało się do naszych czasów aż 852. Jest to największy zbiór epistolarny starożytności chrześcijańskiej.

Z imieniem św. Grzegorza Wielkiego kojarzy się także tradycyjny śpiew liturgiczny Kościoła łacińskiego – **chorał gregoriański**, który choć w pełni ukształtował się dopiero w VIII w., to jednak przypisywany jest temu Świętemu.

Grzegorz zmarł 12 marca 604 r. Obchód ku jego czci przypada obecnie 3 września, w rocznicę konsekracji biskupiej. Jego ciało złożono obok św. Leona I Wielkiego, św. Gelazjusza i innych w pobliżu zakrystii bazyliki św. Piotra. Pół wieku później przeniesiono je do samej bazyliki wśród ogromnej radości ludu rzymskiego. Średniowiecze przyznało Grzegorzowi przydomek Wielki. Historia nazwała go „apostolem ludów barbarzyńskich”. Jest patronem m.in. uczniów, studentów, nauczycieli, chórów szkolnych, piosenkarzy i muzyków.

ROLA MARYI W NASZYM ŻYCIU

Maryja odegrała kluczową rolę w całej historii. Bóg wybrał Ją do współpracy dla zbawienia wszystkich ludzi. Biblia mówi o niej jako o dziewicy zaręczonej z mężczyzną o imieniu Józef (Łk 1.27). Według starochrześcijańskiej tradycji rodzicami Maryi, a dziadkami Jezusa, byli święci Joachim i Anna.

Maryja i Jezus

Przez lata tzw. ukrytego życia Jezusa, które poprzedzało Jego działalność publiczną, Maryja karmiła swojego Syna i dbała o Jego ludzkie wychowanie. Widziała i słyszała wiele niewytłumaczalnych rzeczy, na które odpowiadała z głęboką wiarą: zachowywała wszystkie te słowa i rozważała je w swoim sercu (Łk 2, 19).

Wszystko zaczęło się od zwiastowania: anioł powiedział Maryi, że urodzi Syna (Łk 1, 38). Jezus przyszedł na świat w prymitywnych warunkach h(x2, 1-7). 40 dni po narodzinach, narodzeniu zgodnie z żydowskim zwyczajem, Józef i Maryja ofiarowali Go Bogu w świątyni.

Wtedy to Symeon wypowiedział prorocze słowa: On został dany (...), aby był znakiem, któremu będą się sprzeciwiać (...). A Twoją duszę przeszyje (Łk2, 34-35). Była to zapowiedź boleści Maryi .

Cierpienie Maryi

Cierpienie Maryi rozpoczęło się już wtedy gdy Święta Rodzina została zmuszona do

ucieczki do Egiptu (Mt 2, 13-15). Innym razem kiedy Jezus miał 12 lat, Jego Rodzice zgubili Go podczas pobytu w Jerozolimie. Po trzech dniach desperackich poszukiwań Józef i Maryja znaleźli Go w świątyni, skupionego na rozmowie z żydowskimi nauczycielami Pisma Również w tym przypadku Maryja zachowywała wszystkie te słowa w swym sercu (Łk 2, 51). Zawsze pokładała wiarę w Bogu. Stała pod krzyżem, do którego przybito Jej Syna. Józef już wtedy nie żył; w przeciwnym razie na pewno byłby tam razem z Nią. Kiedy Jezus powiedział do Jana: *Oto twoja Matka*, nie chodziło Mu tylko o opiekę nad Maryją. Dając Ją za Matkę Janowi, uczynił Ją Matką nas wszystkich: jako że wszyscy jesteśmy braćmi i siostrami w Chrystusie. „Współczuć komuś” to dosłownie: „cierpieć razem z nim”. Papież Jan Paweł II napisał, że to cierpienie Maryi z Jej Synem, Jej współczucie - zwłaszcza wtedy, gdy stała pod krzyżem - „osiągnęło stopień przechodzący wszelką ludzką wyobraźnię; było ono jednak w tajemniczy i nadprzyrodzony sposób owocne dla Odkupienia świata”

Modlitwa Maryi

Dzięki swojej wierze oraz bliskości z Jezusem Maryja może się za nas modlić. Stało się to jasne w dniu, w którym Oboje byli gośćmi na weselu w Kanie. To na prośbę Maryi Jezus dokonał swojego pierwszego cudu: przemienienia wody w wino (J 2, 1-12). Ponieważ w niebie Maryja znalazła się jeszcze bliżej Jezusa, możemy prosić Ją, by modliła się za nas „teraz i w godzinę naszej śmierci”

Możemy się też oczywiście modlić bezpośrednio do Jezusa. Jednak Bóg od początku często wysłuchiwał ludzi, którzy modlili się za innych. Wysłuchał choćby Mojżesza, który regularnie modlił się za lud Izraela (Wj 32, 11-14; Lb 14, 13-20). Sam Jezus powiedział nam, abyśmy modlili się za innych (Mt 5, 44). Św. Szczepan modlił się za ludzi, którzy go kamienowali (Dz 7, 60).

Prośnienie Maryi o modlitwę za nas to bardzo dobry zwyczaj. Maryja jest niezrównana i ważna dla nas; „łaski pełna” (kk 1, 28) i „błogosławiona między niewiastami”. To Matka naszego Pana (Łk 1, 42-43).

Teraz w maju mamy dobrą możliwość aby chwalić Boga poprzez Maryję - śpiewając litanię Loretańską - przyczyniać się ku większej czci Matki Najświętszej.

Maryja nie jest Bogiem więc skąd ten cały kult?

Maryja zwana jest Matka Boga. Nie jest Ona jednak boginią, ale istotą ludzką. Tylko Bogu oddajemy chwałę (Ap 19, 10), Maryję natomiast otaczamy czcią. Jesteśmy Jej oddani, ponieważ Pan wybrał Ją do zupełnie wyjątkowej roli: Matki Syna samego Boga. Kiedy nosiła Jezusa pod sercem, powiedziała: Odtąd wszystkie pokolenia będą mnie nazywać szczęśliwą (Łk 1, 48).

Zdrowaś Maryjo!

Kult Maryi opiera się na Piśmie Świętym. Najczęściej wypowiedziana modlitwa do Matki Bożej pochodzi z biblijnych wersetów. Archanioł Gabriel rzekł do Maryi: *Raduj się, łaski pełna, Pan z Tobą* (Łk 1, 28). Natomiast kuzynka Maryi, Elżbieta, na jej widok zawołała: *Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony owoc Twojego łona!* (Łk 1, 42). Nie bez powodu Elżbieta nazwała Maryję „matką swojego Pana” (Łk 1, 43): słowo „Pan” (gr. Kyrios) oznaczało wówczas również Boga. Maryja jest więc Matką Boga (gr. Theotokos). To jednak nie czyni z Niej bogini, zawsze była w pełni człowiekiem.

„Stare zwyczaje

Od samego początku Kościół był oddany Maryi i prosił Ją o modlitwę. W in. w. św. Ireneusz nazwał ją „naszą orędowniczką” oraz „druga Ewą”, ponieważ Jezus przyszedł ja-

ko „drugi Adam” (1 Kor 15, 45), aby uwolnić ludzkość od konsekwencji upadku Adama i Ewy w grzech pierworodny. Znana modlitwa z III w. pokazuje, że już wtedy ludzie gorliwie modlili się do Maryi: „Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona”.

Uroczystości Maryjne

W ciągu roku jest wiele dni poświęconych Maryi. Oto niektóre z nich: *Niepokalane Poczęcie*: (Maryja od zawsze była pozbawiona grzechu pierworodnego i nigdy nie grzeszyła). *Zwiastowanie* (dziewięć miesięcy przed Narodzeniem Chrystusa), *Świętej Bożej Rodzicielki*, *Wniebowzięcie*.

Maryja była bez grzechu pierworodnego już w chwili poczęcia w łonie matki, Anny. Nazywamy to Niepokalanym Poczęciem.

Święta bez grzechu?

Czasem ktoś może zapytać: „Jak Maryja może być święta, skoro nigdy nie miała możliwości zgrzeszyć?”. To naprawdę bardzo dobre pytanie. Odpowiedzi na nie udzieliła właściwie Ona sama, mówiąc aniołowi: niech mi się stanie według twego słowa (Łk 1, 38). W ten sposób wybrała wypełnienie Bożego planu, a zarazem zdecydowała się nie grzeszyć. Skoro zawsze była bez grzechu, pewnie nie postąpiłaby inaczej. Była jednak wolna i mogła opowiedzieć się za Bożym planem lub przeciwko niemu. W tej wolności zdecydowała się powiedzieć Bogu: „Tak”. Biorąc za wzór Jej „tak”, które przyczyniło się do naszego zbawienia, my również powinniśmy odpowiedzieć Bogu to samo. Maryja wypowiada dziś do każdego z nas te same słowa, które wypowiedziała do służących pana młodego na weselu w Kanie: *Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie* (J 2, 5). Nie mogła nam dać lepszej rady.

ROCZNICA KONSTYTUCJI

Z okazji 233. rocznicy święta Konstytucji 3 Maja oraz z okazji uroczystości Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski przedstawiciele

Konsulatu Generalnego we Lwowie i organizacji polonijnych w obwodzie lwowskim, a także nieliczni, ze względu na wojnę, pielgrzymi z Polski tradycyjnie zgromadzili się na modlitwie w Bazylice Metropolitalnej. Mszy Świętej przewodniczył i homilię wygłosił ks. abp Mieczysław Mokrzycki, metropolita lwowski. We Mszy Świętej uczestniczyła Konsul Generalna RP we Lwowie p. Eliza Dzwonkiewicz wraz ze współpracownikami, wierni z parafii całego miasta, a także członkowie organizacji polskich Lwowa oraz obwodu Lwowskiego. Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski została ustanowiona przez papieża Benedykta XV w 1920 r. na prośbę biskupów polskich po odzyskaniu niepodległości Polski. Uroczystość ta nawiązuje do Ślubów Lwowskich Jana Kazimierza z 1656 r. Natomiast święto Konstytucji 3 Maja jest najstarszym polskim świętem narodowym.

Uroczystość ta nawiązuje do Ślubów Lwowskich Jana Kazimierza z 1656 r. Natomiast święto Konstytucji 3 Maja jest najstarszym polskim świętem narodowym.

DLACZEGO W MAJU ODDAJEMY SZCZEGÓLNAJĄ CZEŚĆ MATCE NAJŚWIĘTSZEJ POPRZEZ ŚPIEW LITANII?

Miesiąc maj, poświęcony jest w szczególny sposób Matce Bożej. Jest to miesiąc nabożeństw, podczas których rozbrzmiewa w kościołach, przy kapliczkach czy figurach przydrożnych Litania do Najświętszej Maryi Panny, nazywana popularnie Litanią Loretańską.

Termin „litania” (gr. lite, łac. litanea = prośba, błaganie) oznacza dosłownie modlitwę błagalną. Od innych modlitw błagalnych różni się specyficznym układem. Złożona jest z szeregu wezwań-inwokacji, po których następuje stała odpowiedź, np.: „Módl się za nami” - w litaniach do Matki Bożej i świętych, a jeśli zwracamy się do Chrystusa lub innych Osób Boskich - „Zmiłuj się nad nami” lub „Wysłuchaj nas, Panie”.

„Wśród form modlitwy do Najświętszej Dziewicy zalecanych przez Kościół znajdują się litanie. Polegają one na dość długiej serii wezwań do Maryi, następujących po sobie w jednakowym rytmie i stwarzających jakby modlitewny strumień uwielbień i błagań. Wezwania bowiem, przeważnie bardzo krótkie, składają się z dwu części: pierwsza jest wychwalaniem (Panno łaskawa), druga - błaganie („Módl się za nami”) („Dyrektorium o pobożności ludowej i liturgii”).

Geneza Litani Loretańskiej jest trudna do ustalenia. Najprawdopodobniej w swej charakterystycznej formie i podstawowym zarysie pojawiła się w manuskrypcie paryskim z końca XII wieku. Można również wykazać, że niektóre wezwania skierowane do Maryi znajdowały się w Litani do Wszystkich Świętych, z biegiem czasu dodawane nowe tytuły maryjne stawały się coraz liczniejsze i stopniowo utworzyły nową grupę, która oderwała się od początkowego pnia. Litania zwana jest „Loretańską” od miasteczka Loreto, położonym w prowincji Ancona, we Włoszech, gdzie znajduje się słynne sanktuarium maryjne. Wierzą, że w XIII wieku został przeniesiony przez aniołów do Loreto Domek Nazaretański, w którym przysłała na świat Matka Boża. Faktem jest, że litania była szczególnie propagowana i odmawiana przez pielgrzymów w tym sanktuarium maryjnym. Przybrała tam ostateczną formę i zaczęła promieniować na cały Kościół. Z roku 1531 pochodzi świadectwo używania jej w tym sanktuarium. Po raz pierwszy ukazała się drukiem w 1572 r. we Florencji i zawierała 43 wezwania. Do końca XVI wieku jeszcze co najmniej 20 razy, co świadczy o jej wielkim rozpowszechnieniu.

W dokumentach papieskich pojawiła się o niej wzmianka w 1581 r. w bulli „Redituri” papieża Sykstusa V, który udzielił za jej odmawianie 200 dniowego odpustu i zachęcał wiernych do jej odmawiania. Kolejne odpusty przypisali do niej Pius VII oraz Pius XI w 1932 r. Natomiast papież Benedykt XIV urzędowo ją zatwierdził i zezwolił stosować w publicznym kulcie Kościoła. Wezwania Litani Loretańskiej podlegały zmianom. Usuwano lub wzbogacano ją nowymi wezwaniami w zależności od potrzeb i okoliczności.

KIM JEST DUCH ŚWIĘTY? CO WIEMY O DUCHU ŚWIĘTYM?

Większość ludzi potrafi ukształtować sobie wyobrażenie Boga Ojca. Wiemy też z grubsza, jak wygląda Jezus, Syn Boży, ponieważ jest człowiekiem. Kim jest natomiast Duch Święty? Pierwsza księga Biblii, Księga Rodzaju, mówi nam, że na początku (...) Duch Boży (Duch Święty) unosił się nad wodami. Tak jak Bóg Ojciec i Syn Boży istnieli od zawsze, tak Święty Duch Boży istniał odwiecznie. Jest On trzecią Osobą Trójcy Świętej

Od Ojca i Syna

Duch Święty jest Osobą z odrębną osobowością i darami. Wielki średniowieczny teolog, św. Tomasz z Akwinu, nazwał Ducha Świętego „owocem” miłości pomiędzy Bogiem Ojcem i Synem Bożym. Duch Święty pochodzi od Ojca i Syna; jest jak ciepłe promienie światła wytwarzane przez słońce. Stwierdzamy to każdej niedzieli w czasie wyznania wiary. Ponieważ Duch Święty sam jest Bogiem, całkowicie Boga rozumie (1 Kor 2, 10).

Fale na plaży

Aby wyobrazić sobie Ducha Świętego, pomyśl o plaży. Czy możesz zobaczyć falę, morza? Duch Święty jest jak ta jak Słowo Boże. Poprzez Ducha Świętego na świecie pojawiło się życie. On mówi do nas, ale nie o sobie samym: pozwala nam tylko usłyszeć Słowo Ojca. On jest Duchem Bożym który przybliży się do nas w sposób niewidzialny, aby pomóc nam zrozumieć Słowo Boga i przyjąć je z wiarą. W Starym Testamencie królowie otrzymywali Ducha Świętego poprzez namaszczenie. Był to ten sam Duch, który pomagał prorokom takim jak Mojżesz, Eliasz, Izajasz, Ezechiel, Jeremiasz i wielu innych. Dzięki Niemu mogli odważnie wyrażać sprzeciw i krytykę nawet wobec królów. Napełniony Bożym przesłaniem Duch Święty uzdalniał ich do dawania natchnienia niezliczonym ludziom. Tego samego doświadczyli apostołowie, którzy wyruszyli, aby z pomocą Ducha Świętego szerzyć Ewangelię. Także dziś Duch Święty pomaga nam poprzez swoje dary.

Tchnienie życia

Historia stworzenia mówi nam, że Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi, po czym tchnął w niego swój oddech, który dał mu życie *Ducha* (Rdz 2, 7). Stąd Duch Święty jest często nazywany „tchnieniem Boga”.

Ducha Świętego możemy rozpoznać tylko po tym, co w nas czyni. Dlatego aby Go wyrazić, często uciekamy się do symboli: oddechu, powietrza lub wiatru, a także wody, ognia, światła lub chmur. Przedstawia się Go też jako gołębicę zstępującą na Jezusa w chwili chrztu udzielanego Mu przez Jana Chrzciciela (Mt 3, 16).

Jak działa Duch Święty? Czy jest mi potrzebny?

Jan Chrzciciel mówił o Jezusie: Ja was chrzczę wodą, abyście się nawrócili. Ten jednak, który po mnie przychodzi, jest potężniejszy ode mnie (...). On będzie was chrzczył Duchem Świętym i ogniem (Mt 3, 11). Już na długo przed tym prorok Izajasz mówił o Zbawicielu, którego oczekiwali ludzie: Spocznie na nim duch Pana, duch mądrości i

rozumu, duch rady i męstwa, duch znajomości i bojaźni Pana (Iz 11, 2).

Spełniona obietnica

Ta obietnica urzeczywistniła się w Jezusie, który był napełniony Duchem Świętym (Łk. 4, 18-19). Maryja została brzemienną za sprawą Ducha Świętego (Łk 1, 35); poczęła i urodziła syna (Łk 1,31). Kiedy Jezus przyjął chrzest, zstąpił na Niego Duch Święty (Mr 3, 16). Jezus głosił Królestwo Boże i dokonał wielu cudów z pomocą Ducha Świętego. Uzdrowił niewidomych, przywracał sparaliżowanym władzę w nogach, wyrzucał demony. Jednak Duch Święty nie był przeznaczony wyłącznie dla Jezusa. Po Jego zmartwychwstaniu, Jezus ofiarował Ducha Świętego w darze wszystkim swoim uczniom, i wszystkim narodom.

Działanie Ducha Świętego

Poprzez Ducha Świętego Bóg chce pomóc wszystkim prowadzić dobre, chrześcijańskie życie. Ta pomoc udzielana jest szczególnie w sakramentach chrztu i bierzmowania, który umacniają w nas dary Ducha Świętego. Najbardziej wyraźnym znakiem obecności Ducha Świętego są świadectwa życia osób świętych. To, że św. Maksymilian Kolbe oddał życie za kogoś innego, było owocem Ducha Świętego, który był między innymi widoczny w darze męstwa. Nikt nie może mieć wiary bez Ducha Świętego (1 Kor 12, 3). To Duch Święty uczy nas modlić się sercem: Bóg wysłał do naszych serc Ducha swego Syna, który woła „Abba Ojcze!”

Dwanaście owoców Ducha Świętego

Miłość, hojność, radość, łagodność, pokój, wierność, cierpliwość, życzliwość, skromność, dobroć, opanowanie, czystość .

Pocieszyciel i Wspomożyciel

Przed swoją śmiercią Jezus obiecał, że Jego uczniowie otrzymają pomoc obrońcy i Wspomożyciela (J 14, 16-17). Jego nadejście upamiętnia obchodzona co roku uroczystość Zesłania Ducha Świętego. Ponieważ Bóg szanuje naszą wolność, możemy albo współpracować z Duchem Świętym, albo działać przeciwko Niemu. Sami dokonujemy wyboru. Stajemy przed takimi wyborami codziennie, w wielu różnych sytuacjach. To podstawa chrześcijańskiego życia.

Pragnąc nam pomóc, Bóg dał nam Ducha Świętego z Jego darami, które uzdalniają nas do tego, by w różnych sprawach podzielać Boże życie w naszej codzienności. Konsekwencje działania Ducha Świętego w nas można rozpoznać po tym, co św. Paweł nazywa owocami Ducha Świętego. Duch Święty pomaga nam się modlić , ponieważ my sami nie potrafimy tego robić. Jak mówi św. Paweł: Duch przychodzi nam z pomocą w naszej słabości. Gdy nie wiemy, jak mamy się modlić, Duch wstawi się za nami wołaniem bez słów.

On pomaga nam także wtedy, gdy mamy uzasadnić naszą wiarę: nie martwcie się, Jak będziecie się bronić albo co powiecie. Bo w tej właśnie chwili Duch Święty pouczy was, co macie mówić.(Łk 12, 11-12)

Siedem darów Ducha Świętego

1. *Mądrości*: bycie mądrym mądrości Boga i pojmowanie Boga Bożych spraw takimi, jakimi widzi je Bóg
2. *Rozumu*: postrzeganie, w Bożym Duchu, prawdy objawieniu Boga, zwłaszcza w Piśmie Świętym.

3. *Rady*: rozpoznawanie dobra oraz takiego kierunku działań, który podoba się Bogu.
4. *Męstwa*: posiadanie siły do pełnienia Woli Bożej oraz pewności we wprowadzaniu jej w życie.
5. *Umiejętności*: rozumienie, co jest prawdą, i dostrzeganie właściwej relacji rzeczy do Boga.
6. *Pobożność*: całkowite i pokorne poświęcenie swojego życia miłości do Boga i do ludzi.
7. *Bojaźń Boża*: głęboki szacunek i miłość do Boga oraz święta obawa o to, by Go nie obrazić.

MODLITWY O SIEDEM DARÓW DUCHA ŚWIĘTEGO

Duchu Święty, Ty nas uświęcasz i wspomagasz w pracy nad sobą. Ty nas pocieszasz i wspierasz, gdy jesteśmy słabi i bezradni. Proszę Cię o twoje dary.

Proszę o dar mądrości, bym poznał i miłował Prawdę wiekiustą, którą jesteś Ty, mój Boże.

Proszę o dar rozumu, abym – na ile mój umysł może pojąć – zrozumiał prawdy wiary.

Proszę o dar umiejętności, abym patrząc na świat, dostrzegał w nim dzieło Twojej dobroci i mądrości i abym nie łudził się, że rzeczy stworzone mogą zaspokoić wszystkie moje pragnienia.

Proszę o dar rady na chwile trudne, gdy nie będę wiedział, jak postąpić.

Proszę o dar męstwa na czas szczególnych trudności i pokus.

Proszę o dar pobożności, abym chętnie obcował z Tobą na modlitwie, abym patrzył na ludzi jako na braci, a na Kościół jak narzędzie Twej ojcowskiej opieki.

Proszę o dar bojaźni Bożej, bym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża. Amen.

Jak mawiał pewny święty jest jedna tajemnica świętości i każdy może ją stosować pisał: Pragnę ci wyjawić tajemnicę świętości i szczęścia. Codziennie przez 5 minut zatrzymaj swoją wyobraźnię, zamknij oczy na wszystko, co podpada pod zmysły, zamknij uszy na wszystkie odgłosy świata tak, abyś mógł się ukryć w sanktuarium swej duszy, która jest świątynią Ducha Świętego i przemów do tego Ducha Świętego słowami:

„O Duchu Święty, duszo mej duszy, uwielbiam Cię. Oświecaj, kieruj, wzmacniaj i pocieszaj mnie. Powiedz mi, co mam czynić i rozkaż mi to wykonać. Poddaję się chętnie wszystkiemu, co ode mnie zażądasz, pragnę przyjąć wszystko, co na mnie dopuścisz, daj mi tylko poznać Twoją świętą wolę. Amen”.

Jeżeli to spełnisz, wtedy życie twoje będzie szczęśliwe i radosne. Znajdziesz pociechę nawet wśród cierpienia. Otrzymasz łaskę na miarę twoich trudności i siłę do zniesienia ich i tak dojdiesz pełen zasług do bram niebieskich. Takie poddanie się Duchowi Świętemu jest tajemnicą świętości.

NIEZAPOMNIANE SPOTKANIE Z PANEM JEZUSEM

„Przyjęcie Ciała i Krwi Chrystusa w Komunii świętej pogłębia zjednoczenie komunikującego z Panem, gładzi grzechy powszednie i zachowuje od grzechów ciężkich. Ponieważ zostają umocnione więzy miłości między komunikującym a Chrystusem, przyjmowanie tego sakramentu umacnia jedność Kościoła, Mistycznego Ciała Chrystusa. Kościół żywo poleca wiernym, by przyjmowali Komunię świętą, gdy uczestniczą w celebracji Eucharystii. Zobowiązuje ich do tego przynajmniej raz w roku”. (*Katechizm Kościoła Katolickiego*)

Przygotowania do pierwszej spowiedzi rozpoczęły się we wrześniu poprzez katechizację, którą prowadzili ks. Roman Broda i ks. Jan Tymań. Ale rodzice do tego wydarzenia przygotowują dziecko już od samego urodzenia poprzez wspólną modlitwę, pacierz, udział w życiu liturgicznym parafii, Mszę świętą.

Wielu z nas wspomina własną Pierwszą Komunię. Wiąże się to bowiem z niezwykle miłymi emocjami, które towarzyszą tak młodemu człowiekowi. Przygotowania związane z organizacją i przebiegiem liturgii Mszy św. „pierwszokomunijnej”, przymiarki strojów na uroczystość, próby w ciągu ostatniego tygodnia, wreszcie pierwsza spowiedź w sobotę i Pierwsza Komunia. W tym roku, w naszej parafii uroczystości odbyły się w niedzielę 19 maja. Do Komunii Świętej przystąpiło 17 dzieci. Ogarniamy modlitwą dzieci,

prosząc o serca czyste dla nich i spragnione bliskiej relacji z Panem Jezusem.

Jan Paweł II w swoich listach tak pisał o Komunii Świętej: „Drodzy przyjaciele, niezapomnianym spotkaniem z Panem Jezusem jest bez wątpienia Pierwsza Komunia Święta, dzień który wspomina się jako jeden z najpiękniejszych w życiu. Eucharystia, ustanowiona przez Chrystusa w przeddzień Jego Męki, podczas Ostatniej Wieczerzy, jest Sakramentem Nowego Przymierza, jest największym z Sakramentów. W tym Sakra-

mencie Pan Jezus pod postaciami chleba i wina staje się pokarmem naszych dusz. Dzieci po raz pierwszy przyjmują ten Sakrament uroczyście — właśnie w dniu Pierwszej Komunii Świętej — ażeby potem móc Go przyjmować jak najczęściej i w ten sposób pozostawać w zażyłej przyjaźni z Panem Jezusem.”

TYDZIEŃ KULTURY CHRZEŚCIJAŃSKIEJ.

W niedzielę 19 maja koncertem organowym w niedzielny wieczór 19. maja rozpoczął się w naszej bazylice kolejny Tydzień Kultury Chrześcijańskiej. Zainaugurował go pan Witalij Dworowyj bogatym repertuarem muzyki organowej XVII/XVIII wieku. Dziękujemy p. Witalijowi, jak również p. Markowi Nowakowiczowi za historyczne i duchowe komentarze poszczególnych utworów. Bóg zapłać!

W drugim dniu Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej wysłuchaliśmy kolejnego koncertu muzyki organowej, tym razem w wykonaniu Pani Switłany Pozdnyszewej.

Trzeciego dnia Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej swoje talenty zaprezentowały dzieci i młodzież naszej parafialnej scholi „Światelka”.

Nasze spotkania z muzyką organową w czasie naszego Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej zakończył koncert p. Marka Nowakowycza. Dziękujemy mu nie tylko za prezentację utworów, ale i bogaty komentarz do nich, dzięki czemu słuchający mogli lepiej wejść w charakter muzyki.

W piątym dniu Tygodnia Kultury Chrześcijańskiej z programem muzycznym wystąpił nasz katedralny chór im. św. Jana Pawła II.

A na zakończenie tygodnia Kultury Chrześcijańskiej mieliśmy możliwość zobaczyć przedstawienie o Świętym Michale Archaniele przygotowane przez dzieci i młodzież naszej katedry.

ŚWIĘCENIA NOWYCH KAPŁANÓW

„Ratujcie dusze innych i w ten sposób sami stańcie się szczęśliwi”. We Lwowie wyświęcono 4 księży. W sobotę 18 maja 2024 r. we lwowskiej Bazylice Metropolitalnej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny abp Mieczysław Mokrzycki udzielił święceń prezbiteratu czterem diakonom archidiecezji lwowskiej. Roberto Podolski z Białobóznicy, Igor Babij z Mikuliniec oraz Piotr Demij i Wołodymyr Danyliuk z Rudek zostali kapłanami Kościoła powszechnego. Wraz z arcybiskupem Mieczysławem, koncelebrowali biskup emerytowanym diecezji charkowsko-zaporskiej Marian Buczek, rektor Lwowskiego Wyższego Seminarium Duchownego św. Józefa ks. prałat Piotr Brzeski i wychowawcy seminarium duchownego i księży z archidiecezji. W swoim kazaniu metropolita lwowski zauważył, że ta uroczysta chwila jest początkiem szczególnego związku ze Słowem Bożym, które należy głosić zgodnie z wiarą w Boga, a nie według własnego wyobrażenia: — *Musicie to czynić w oparciu o prawdę, aby to, co mówią wasze usta, opierało się na świętości waszego życia; aby nie było rozbieżności pomiędzy tym, czego nauczasz, a tym, jak żyjesz. Jeśli kapłan buduje coraz bliższą więź z Panem, staje się coraz bardziej wiarygodnym świadkiem Słowa Bożego. Jego posługa budowania Kościoła napętnia się prawdziwą radością, mocą Bożą i jest owocna: inni odnajdują wówczas radość i siłę w wierze.(...) Musicie być znak*

kiem dla innych, by wasze uczynki były dobre, wasze harmonijne życie dawało odwagę innym żyć po Bożemu.

Na zakończenie abp Mieczysław dodał: — *Nie ma piękniejszej służby innym ludziom, większego aktu miłości bliźniego niż zbawienie ich dusz. Stając się więc kapłanami, ratujcie*

dusze innych, a przez to stańcie się szczęśliwi i święci (...) Miejcie w sobie dość wiary i siły, aby mocą Bożą i ochroną łaski Bożej zwyciężyć pokusy zła. Po Liturgii Słowa rozpoczęły się obrzędy święceń kapłańskich. Diakoni modlili się leżąc na podłodze katedry, a obecni odmawiali w ich intencji Litanię do Wszystkich Świętych. Diakoni, wkładając swoje ręce w ręce ordynariusza, składali przyrzeczenie swojego posłuszeństwa Kościołowi i biskupowi. Zgodnie z tradycją, podobnie jak przy pierwszej sutannie, szaty liturgiczne młodych księży pomagają ubrać proboszczowie. Następnie arcybiskup namaszcza ręce neoprezbiterów Krzyżmem. Na zakończenie Mszy metropolita podziękował rodzicom neoprezbiterów, ich wychowawcom i zachęcił wszystkich do modlitwy o nowe powołania. W uroczystości wzięli udział liczni księży archidiecezji lwowskiej, osoby konsekrowane, krewni i goście nowo wyświęconych księży, którzy przybyli, aby dzielić radość wyświęconych i całego Kościoła.

XV
АРХІДІЄЦЕЗІАЛЬНИЙ
З'ІЗД ВІВТАРНОЇ
СЛУЖБИ

6 ЧЕРВНЯ

"АРХАНГЕЛ МИХАЙЛ - НЕМАЄ НІКОГО,
ХТО МІГ БИ ЗРІВНЯТИСЯ З БОГОМ."

СВ. АЛОЙЗІЙ
ГОНЗАГА

**9:30 - ЗНАЙОМСТВО,
ПОДІЛ ПО
ВІКОВИХ ГРУПАХ.
9:45 - СЕМІНАРІЙ.**

**10:40 - ПРИГОТУВАННЯ
ДО СВЯТОЇ МЕСИ.
11:00 - СВХАРИСТІЯ.
12:00 - ОБІД.**

**13:00 - СПОРТИВНІ
ЗМАГАННЯ.
15:00 - БАРБЕКЮ.
16:00 - ЗАКІНЧЕННЯ.**

**КОНТАКТНІ ДАНІ:
О. АНДРІЙ БЕЗКОРОВАЙНИЙ
ТЕЛ. 0971940097**

Вища Духовна Семінарія Львівської Архидієцезії запрошує кандидатів на пропедевтичний рік 2024/2025

Інформуємо, що кандидати до Вищої Духовної Семінарії в Брюховичах, повинні подати до ректорату наступні документи:

- Заява про прийняття до семінарії на ім'я Його Ексцеленції Архієпископа Мечислава Мокшицького Львівського Митрополита.
- Атестат (диплом) про закінчення середньої школи разом з додатком.
- Характеристика кандидата від отця настоятеля або іншого священника відповідального за душпастирство.
- Свідцтво про хрещення та миропомазання.
- Власноручно написана автобіографія.
- Медична довідка та 4 фотографії.

Вступна співбесіда

Відбудеться у Вищій Духовній
Семінарії в Брюховичах

в понеділок 22.07.2024р. та
05.08.2024р. о 10:00 год.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

о. Петро Бжескі
+380639034824
petrobr1964@gmail.com

о. Андрій Безкоровайний
+38097194009
a.bezkorovayny@gmail.com

SKRAMENT DOJRZAŁOŚCI CHRZEŚCIJAŃSKIEJ

9 maja, w uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, w naszej katedrze bp Edward Kawa udzielił Sakramentu Bierzmowania 9 kandydatom. Bierzmowanie należy do sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego, które są fundamentami całego życia chrześcijańskiego. W Katechizmie Kościoła Katolickiego czytamy, że uczestnictwo w Bożkiej naturze, które ludzie otrzymują w darze przez łaskę Chrystusa, objawia pewną analogię do powstania, rozwoju i wzrostu życia naturalnego. Wierni odrodzeni przez chrzest, zostają umocnieni przez sakrament bierzmowania, a w Eucharystii otrzymują pokarm życia wiecznego. W ten sposób przez sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego w coraz większym stopniu osiągają skarby życia Bożego i postępują w kierunku doskonałej miłości (KKK 1212). Dziękujemy bp Edwardowi za udzielenie sakramentu naszym młodym parafianom, dziękujemy ks. Krzysztofiowi Szekli za przygotowanie kandydatów, a naszej młodzieży gratulujemy postępu na drodze duchowego wzrastania i rozwoju.

DWADZIEŚCIA OSIEM

Ileż razy próbowali, lecz się nie udało,
W czasy nowożytności, jak i w średniowiecze,
Okazało się – świata całego za mało,
By Ojczyznę naszą zwyciężyć ogniem i mieczem.

Myślisz, że wróg ze swych planów dziś zrezygnował?
Nie ma różnicy kim jest on: Prusem, czy Szwedem,
Innych szuka sposobów, już by tu panował!
Wnet słyszę jak ktoś cicho liczy: „pięć, sześć, siedem”.

Podbijają bez broni, nie dostając miecza,
Bo się przekonali: Niezniszczalną – nie zniszczyć,
Kłamstwem są uzbrojeni, nie kryją oblicza,
„Szesnaście, siedemnaście”, – nie przestają liczyć.

Tysiąc lat minęło, ale rzeczywistość nasza,
Taka sama wciąż: rośnie chwast pomiędzy kłosem,
Cena – trzydzieści, znajdą nowego Judasza,
A znajomy głos odlicza już dwadzieścia osiem...

On w policzek ucałuje, cicho przywita,
Sam za garść srebrników wrogom, zechce Cię oddać,
Nie zapłacze gdy kogut zapieje, gdy zaświta,
Zniszczyć Cię nie mogą oni, jakże pragną sprzedać...

Maj 2024

Józef Helysz

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Fundacji „Pomoc Polakom na Wschodzie im. Jana Olszewskiego.

Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach konkursu Polonia i Polacy za Granicą 2024

Fundacja
**POMOC POLAKOM
NA WSCHODZIE**
im. Jana Olszewskiego

Katedra Lwowska
NA ŻYWO

PARAFIA BAZYLIKI METROPOLITALNEJ
P.W. WNIEBOWZIĘCIA NMP WE LWOWIE

Plac Katedralny, 1, Lwów, 79008

Tel.: +38(032) 235-56-92

Tel.: +38(032) 235-89-78

Fax: +38(032) 235-87-56

Email: parafia@lwowskabazylika.org.ua

Банківські реквізити:

Релігійна громада РКЦ Парафії Митрополічної
Базиліка Успіння Пресвятої Діви Марії у Галицькому р-
ні м. Львова

Рахунок № UA393253650000002600301363112

> **KredoBank** ЄДРПОУ- 23948477, МФО 325365

Redaktor: ks. Krzysztof Szebla

Dziennikarze: Anna Firman, s. Lidia Ziembowicz,

Irena Pamuła, ks. Aleksander Kusy, Weronika

Ursini, Wita Jakubowska.

Korespondenci: ks. Aleksander Kusy, Sergiusz

Jakubowski, Weronika Ursini

Redaktor techniczny: Józef Helysz

Średni nakład: 450 egz.

Porządek Mszy świętych

NIEDZIELA:

- 7:00 - Msza św. w języku polskim
- 8:00 - Msza św. w języku łacińskim
- 9:00 - Msza św. w języku ukraińskim
- 10:15 - Msza św. w języku polskim (dla dzieci)
- 11:30 - Msza św. w języku polskim (Suma)
- 13:00 - Msza św. w języku polskim
- 15:00 - Msza św. w języku angielskim
- 17:30 - Nieszpory niedzielne
- 18:00 - Msza św. w języku polskim (dla młodzieży)

DNI POWSZEDNIE:

- 7:30 - Msza św. w języku polskim
- 10:00 - Msza św. w języku polskim
- 17:30 - Msza św. w języku ukraińskim
- 18:30 - Msza św. w języku polskim

